

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอนุชา บูรพชัยศรี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้
(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ บทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต”
(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔/๑
มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ มาตรา ๒๔/๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖
(๓) มิให้นำข้อมูลผิดนัดชำระหนี้ ระหว่างช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดโรคติดต่อร้ายแรง
ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ มาประมวลคะแนนเครดิต

เหตุผล

ด้วยความต้องการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายหลังการเกิดภัยโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ในช่วงเวลาดังกล่าวรัฐจำเป็นต้องออกมาตรการหลายประการเพื่อยับยั้งเหตุในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ ทำให้ประชาชนไม่สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ตามปกติ เกิดการผิดนัดชำระหนี้จำนวนมาก หนี้ครัวเรือนสูง สะสมต่อเนื่อง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสินเชื่อของสถาบันการเงินได้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการคิดคำนวณข้อมูลเครดิตใหม่ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยกฎหมายต้องมีระบบประมวลผลข้อมูลเครดิตที่สะท้อนความเป็นจริง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้สะดวก เป็นธรรม และลดปัญหาการก่อกวนนอกระบบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้ระบบประมวลผลข้อมูลเครดิตสะท้อนความเป็นจริง และให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้สะดวก
เป็นธรรม และลดปัญหาการก่อหนี้นอกระบบ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

““คะแนนเครดิต” หมายความว่า ตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระหนี้โดยใช้วิธีการทางสถิติในการประมวลผลข้อมูลโดยบริษัทข้อมูลเครดิต ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ธุรกิจข้อมูลเครดิต” หมายความว่า กิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมหรือการประมวลผลข้อมูลเครดิตออกมาเป็นคะแนน เพื่อให้แก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๗) ระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว ระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย และระบบทำลายข้อมูลที่มีอายุเกินกว่าที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยคะแนนเครดิตแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการที่ประสงค์จะใช้ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อและการออกบัตรเครดิต โดยในการเปิดเผยคะแนนเครดิตดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมในการเปิดเผยคะแนนเครดิตไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

นอกจากการเปิดเผยคะแนนเครดิตแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลได้ในกรณีดังต่อไปนี้โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน

(๑) เมื่อมีคำสั่งศาลหรือตามหมายศาลหรือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

(๒) เมื่อมีหนังสือจากพนักงานสอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนความผิดอาญาเกี่ยวกับธุรกิจการเงินซึ่งตนเป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวนคดีดังกล่าว

(๓) เมื่อมีหนังสือจากกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๔) เมื่อมีหนังสือจากนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการประเมินฐานะสินทรัพย์ที่นำมาแปลงเป็นหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตามความจำเป็นแห่งกรณี

(๕) เมื่อมีหนังสือจากบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการประเมินราคาสินทรัพย์ที่รับซื้อหรือรับโอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตามความจำเป็นแห่งกรณี

ทั้งนี้ การเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตาม (๔) หรือ (๕) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เมื่อมีการเปิดเผยคะแนนเครดิตตามวรรคสองแล้ว ให้บริษัทข้อมูลเครดิตแจ้งเป็นหนังสือแก่เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปิดเผยคะแนนเครดิต ในกรณีที่เป็นข้อมูลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ของสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใด ให้แจ้งแก่สมาชิกผู้นั้นทราบ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐/๑ สมาชิกอาจนำคะแนนเครดิตของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๐ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวเจ้าของข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้คะแนนเครดิตตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๓

(๒) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔/๑ ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยคะแนนเครดิตแก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ โดยในการเปิดเผยคะแนนเครดิตดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔/๒ สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจเปิดเผยคะแนนเครดิตของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔/๓ สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจนำคะแนนเครดิตของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวของเจ้าของข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔/๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔/๔ ในกรณีที่สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ โดยเหตุอันเนื่องมาจากการได้รับรู้คะแนนเครดิตของลูกค้า นั้น สมาชิกดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการปฏิเสธการให้บริการ หรือการขึ้นค่าบริการ รวมทั้งแหล่งที่มาของคะแนนเครดิตให้ลูกค้ารายนั้นทราบเป็นหนังสือ และให้ลูกค้าซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลมีสิทธิตรวจสอบความถูกต้องของคะแนนเครดิตดังกล่าวนั้นของตนโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม หากผู้นั้นใช้สิทธิขอตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดนั้น

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเห็นว่าคะแนนเครดิตดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างจริง เจ้าของข้อมูลอาจยื่นคำขอพร้อมแสดงหลักฐานประกอบเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อตามวรรคหนึ่งพิจารณาประกอบการให้บริการ หรือการดำเนินการอื่นใดอีกครั้งหนึ่งก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตามมาตรานี้ด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองให้เป็นธรรมแก่เจ้าของข้อมูล ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะรับรู้ว่ามีบริษัทข้อมูลเครดิตเก็บรักษาข้อมูลใดของตน หรือเปิดเผยข้อมูลหรือคะแนนเครดิตของตนให้แก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการใด

(๒) สิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตนโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

- (๓) สิทธิที่จะขอแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง
- (๔) สิทธิที่จะโต้แย้งเมื่อทราบว่าข้อมูลของตนไม่ถูกต้อง
- (๕) สิทธิที่จะได้รับแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลของตนภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๖) สิทธิที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการจากสถาบันการเงิน หรือการปฏิเสธการให้บริการจากสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการ
- (๗) สิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗
- (๘) สิทธิที่จะรับรู้หลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมของสินเชื่อในกรณีที่สถาบันการเงิน หรือสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อใช้คะแนนเครดิตประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ
- (๙) สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว
- (๑๐) สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
- (๑๑) สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน .

“มาตรา ๒๖ เมื่อเจ้าของข้อมูลใช้สิทธิตามมาตรา ๒๕ เพื่อขอตรวจสอบ ขอแก้ไข ขอรับรู้ หรือขอทำลายข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิก ให้บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิกนั้น พิจารณาคำขอโดยเร็ว และแจ้งผลการดำเนินการของตนพร้อมเหตุผลให้เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำขอ”

มาตรา ๑๓ มีให้นำข้อมูลของลูกหนี้ที่มีหนี้ค้างชำระเกินเก้าสิบวัน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ไม่ปกติ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้โรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ระหว่างวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ มาเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการประมวลคะแนนเครดิต ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องด้วยภัยโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ในช่วงเวลาดังกล่าวรัฐจำเป็นต้องออกมาตรการหลายประการเพื่อยับยั้งเหตุในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง ๒๕๖๔ ทำให้ประชาชนไม่สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ตามปกติ เกิดการผิวนัดชำระหนี้จำนวนมาก หนี้ครัวเรือนสูงสะสมต่อเนื่อง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสินเชื่อของสถาบันการเงินได้ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการคิดคำนวณข้อมูลเครดิตใหม่ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยกฎหมายต้องมีระบบประมวลผลข้อมูลเครดิตที่สะท้อนความเป็นจริง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้สะดวกและเป็นธรรม ลดปัญหาการก่อหนี้นอกระบบ จึงจำเป็นต้องจัดทำร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขนิยาม “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” เพื่อให้บริษัทข้อมูลเครดิตประมวลผลข้อมูลเครดิตออกมาเป็นคะแนน ให้แก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ

๒.๒ ให้มีระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว ระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย

๒.๓ เพิ่มเติมสิทธิที่จะรับรู้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยข้อมูลหรือคะแนนเครดิตของตนให้แก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการใด

๒.๔ เพิ่มเติมสิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตนโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

๒.๕ เพิ่มเติมสิทธิที่จะรับรู้หลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมของสินเชื่อในกรณีที่สถาบันการเงิน หรือสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อใช้คะแนนเครดิตประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

๒.๖ เพิ่มเติมสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว บัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และบัญชีที่หนี้ขาดอายุความ หรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย

๒.๗ กำหนดระยะเวลาดำเนินการ เพื่อขอตรวจสอบ ขอแก้ไข ขอรับรู้ หรือขอทำลายข้อมูลของตน ที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิก และแจ้งผลดำเนินการภายในสามสิบวัน

๒.๘ เพิ่มบทบัญญัติ มิให้นำข้อมูลผิดนัดชำระหนี้ ระหว่างช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดโรคติดต่อร้ายแรงไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ มาประมวลคะแนนเครดิต